Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

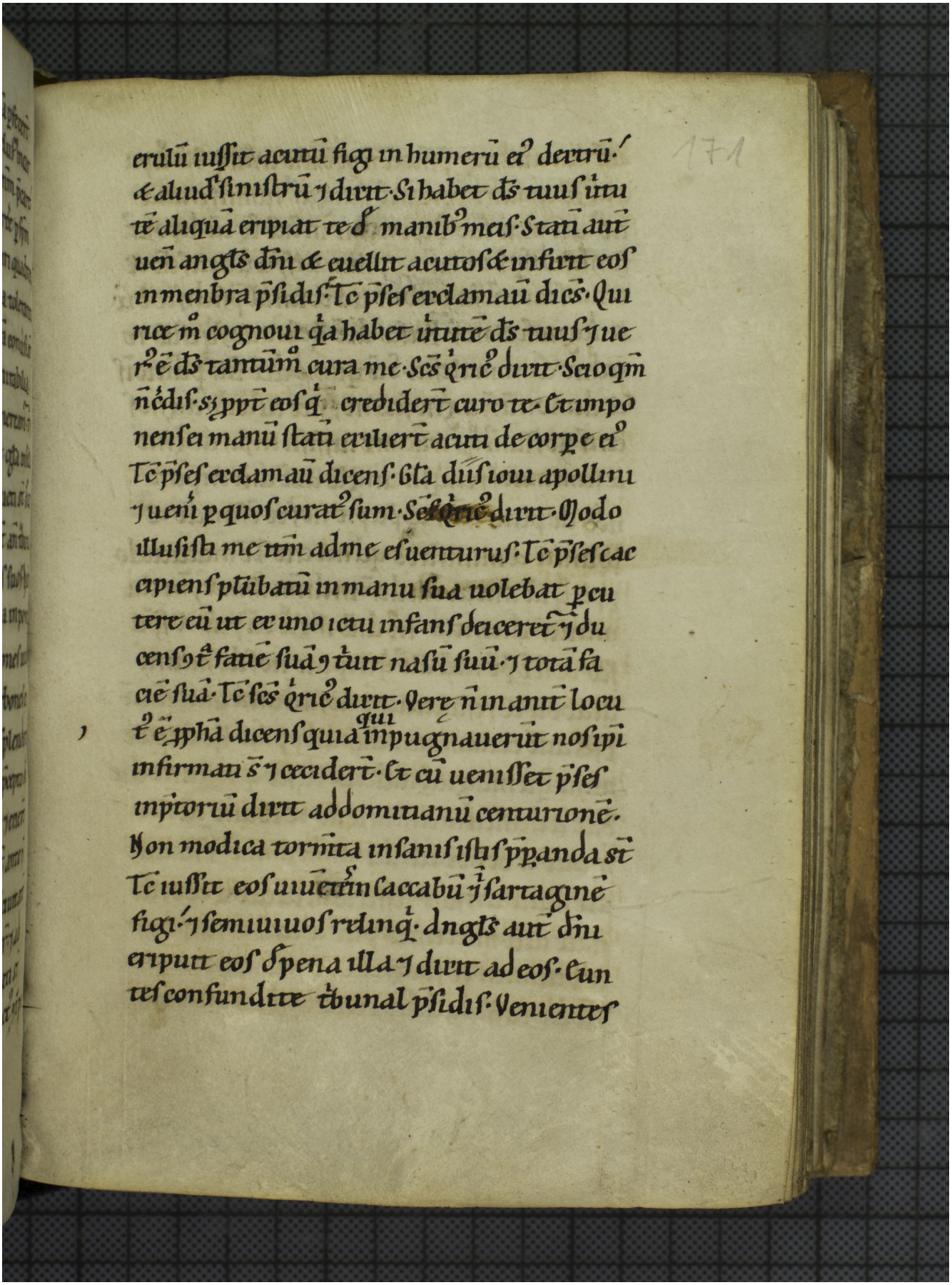

171

erulũ iussit acutũ figi in humerũ eius dextrũ.
et aliud sinistrũ ⁊ dixit. Si habet ds tuus utu
te aliqua eripiat te de manib meis. Statim autem
uenit angls dni et euellit acutos et infixit eos
in membra psidis. Tc pses exclamauit dicens. Qui
nec m cognouit qa habet utute ds tuus ⁊ ue
re e ds tantum m cura me. Scs qne dixit. Scio qm
nedis. sed ppter eos q credidert curo te. Et impo
nens sei manu statim exiliert acutus de corpe eius
Tc pses exclamauit dicens. Gla diuisioni apollinis
⁊ uenit pquos curatus sum. Sed qne dixit. Quodo
illusisti me tm adme es uenturus. Tc pses cac
cipiens plumbatũ in manu sua uolebat pcu
tere eũ ut ex uno ictu infans deceret ⁊ du
cens et fame sua ⁊ tulit nasũ suũ. ⁊ totã fa
cie sua. Tc scs qne dixit. Vere n in anit locu
t e ephã dicens quia qui impugnauerũt nos ipi
infirmati s ⁊ ceciderũt. Et cũ uenisset pses
imptoriũ dixit addomitianũ centurionẽ.
Non modica tormita insanis istis ppanda st
Tc iussit eos uiuentes in caccabũ ⁊ i sartagine
figi. ⁊ semiuiuos relinq. dngls autem dni
eripuit eos de pena illa ⁊ dixit ad eos. Cun
tes confundite tbunal psidis. Venientes